

Vlaams
Parlement

vergadering **C160 – BRU8**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 2 maart 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Christian Van Eyken tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het taalgebruik in een tennisclub in Beersel - 1432 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het Kasteel van Ham - 1341 (2010-2011)	9
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de recente Brusselse inkomenscijfers - 1254 (2010-2011)	12
Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brussee tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het woonzorgproject in Heembeek - 1374 (2010-2011)	15

■

Voorzitter: de heer Mark Demesmaeker

Vraag om uitleg van de heer Christian Van Eyken tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het taalgebruik in een tennisclub in Beersel - 1432 (2010-2011)

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Bourgeois.

De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, minister, collega, ik heb vernomen dat een verantwoordelijke van een privétennisclub in de Beerselse deelgemeente Dworp onder druk wordt gezet door de schepen van Sport van Beersel. Hij zegt dat hij in de club enkel het Nederlands mag gebruiken. Ik heb navraag gedaan. Het gaat wel degelijk om een privéclub en privé-installaties. De uitbating van die privéclub werd onlangs overgenomen door iemand die ook nog tennisinstallaties heeft in het Brusselse Gewest, meer bepaald in Sint-Lambrechts-Woluwe.

Minister, ik weet dat we op dat gebied van mening verschillen. Het gebruik van het Nederlands of het gebruik van de talen in België op privévlak blijft vrij. In mijn ingediende vraag haal ik artikel 30 van de Grondwet aan. Daarin staat: “Het gebruik van de in België gesproken talen is vrij; het kan niet worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken.” Het gaat dus enkel over de administratie.

Ik kan begrijpen dat als de uitbater een brief moet schrijven naar of contact moet opnemen met de gemeente Beersel, hij dat moet doen in het Nederlands. Dat is niet het punt. Het feit dat in die club, in die installaties Nederlands wordt gesproken kan door geen enkel reglement worden afgedwongen of geëist. Enkel als de club zou worden beheerd door het gemeentebestuur van Beersel, is dit artikel van de Grondwet niet van toepassing. Maar dan nog kan een speler zich tot de uitbater richten in het Frans, aangezien het hier gaat om betrekkingen tussen twee privépersonen.

Volgens mijn informatie gaat het niet om een club die beheerd wordt door de gemeente Beersel. Die club maakt wel deel uit van de sportraad van die gemeente. Dat is de enige relatie die ze heeft met de gemeente Beersel.

Minister, was u op de hoogte van dit voorval? Welke stappen gaat u ondernemen opdat de vrijheid van taalgebruik in deze club wordt geëerbiedigd, zodat dergelijke feiten zich niet meer zullen voordoen?

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, ik heb ook navraag gedaan over dat geval om te weten wat daar precies gebeurt. Het gaat inderdaad over het taalgebruik binnen een privéclub en niet over de manier waarop deze club promotie zou voeren. De heer Van Eyken heeft gelijk dat het gebruik van de talen vrij is. Daarnaast zal men dan stellen dat de schepen de vrijheid heeft om te vragen dat alleen het Nederlands gebruikt zou worden in deze vereniging.

Ik denk dat we ons toch eens de vraag moeten stellen of de schepen wel de juiste methode gebruikt en of we de mensen zo niet tegen ons in het harnas jagen. Ik ben er veel meer voorstander van om het op een positieve manier aan te pakken. Zo kan men erop wijzen dat vzw ‘de Rand’ een project heeft, namelijk ‘Oefen hier je Nederlands’. Dat is beter dan te zeggen dat we daartegen zullen optreden. Het gaat over een privéclub. Ik vind dat het toch al ver gaat. Men jaagt mensen tegen ons in het harnas.

Over de methode valt toch wel iets te zeggen, ook al kunnen we de schepen niet terechtwijzen. Hij heeft het recht om zoiets te doen. Dat is volgens mij echter niet de goede aanpak. Dat is trouwens niet alleen in dit geval dat het gebeurt. Het gebeurt ook op andere

manieren ten aanzien van andere zelfstandigen. We moeten eens nadenken hoe we zoiets aanpakken.

De heer Mark Demesmaeker: Minister, collega's, ik voel me natuurlijk ook aangesproken. We zijn allemaal lokaal actief. Als schepen van Vlaams Beleid van de stad Halle probeer ik een beleid uit te stippelen.

Mijnheer Van Eyken, de aanleiding hiervan was voor een deel de zogenaamde coördinatie-nota van de lokale schepen van Vlaams Beleid. Ik vind het een goede nota. Het is uitgebreid in de media gekomen. Beersel wil een assertiever Vlaams beleid voeren, onder andere door het straatbeeld te vernederlandsen. Op zich is dat niet nieuw omdat een aantal andere gemeenten en steden dat ook doen. We hebben in Halle zelf een 'Vlaams manifest'. Er is niets geheim aan, het staat op de website van de stad. We gaan een beetje op dezelfde manier tewerk.

Ik begrijp de opmerking van mevrouw De Vits niet goed in de zin dat het ene het andere natuurlijk niet uitsluit. Ik denk dat we heel veel positieve maatregelen nemen en kansen bieden op integratie. We bieden anderstaligen heel wat mogelijkheden aan om onze taal te leren. We stimuleren dat op alle mogelijke manieren, maar aan de andere kant vragen wij handelaars en verenigingen om in onze stad uitsluitend het Nederlands te gebruiken. We mogen ook niet vergeten dat sport-, jeugd- en cultuurverenigingen als opstap naar integratie kunnen dienen. Ze doen ook mee aan het beleid. Ze maken deel uit van een adviesraad. Ze kunnen ook subsidies krijgen. Als een vereniging stedelijke subsidies krijgt, vind ik het normaal dat ze zich ook confirmeert als een Nederlandstalige vereniging. Sorry, maar ik vind dat belangrijk.

Wij gaan zelfs nog een stap verder. Van een van onze ambtenaren behoort het tot haar takenpakket om verenigingen en handelaars aan te schrijven als ze bijvoorbeeld tweetalige of anderstalige publiciteit voeren, met de vraag om het Nederlandstalig karakter van onze stad te respecteren. Wij willen niet dat het straatbeeld tweetalig zou worden. Wij vragen hen dat. Wij zetten hen niet onder druk. Minister, vindt u dit soort acties van een stadsbestuur goed en steunt u ze?

Mijnheer Van Eyken, u schermt met de grondwettelijke taalvrijheid. Dat is juist, maar er zijn ook grondwettelijke taalgebieden. Ik vind dat wij als stadsbestuur ook het recht hebben om respect te vragen voor die grondwettelijke indeling en om het Nederlandstalige karakter van onze stad te versterken en te beschermen.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, mag ik toch even zeggen dat het niet gaat over tweetalige publiciteit, maar over gesprekken in de cafetaria.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, ik was niet op de hoogte van die feiten. Ik heb me geïnformeerd naar aanleiding van uw vraag. Ik heb volgende feiten gekregen.

Het gaat hier over de tennisclub Bruineput uit Beersel. Hierbij moet men een onderscheid maken tussen de tennisvereniging en het tenniscentrum. De tennisvereniging verzorgt het sportieve gedeelte: het tennisgebeuren op zich, waaronder ook het geven van tennislessen. Het tenniscentrum beheert de infrastructuur – terreinen, cafetaria enzovoort – en verhuurt die aan de vereniging. De tennisvereniging Bruineput is aangesloten bij de sportraad van de gemeente Beersel en maakt dus gebruik van de private infrastructuur van het tenniscentrum. Ze werd gesticht op 1 december 1980 en is aangesloten bij de Vlaamse Tennisvereniging.

De uitbating van het tenniscentrum werd overgenomen door de Belgian Association for Tennis Development. Daar waar de uitbating bij oorsprong vrijwel uitsluitend Franstalig was, is dit momenteel geëvolueerd naar tweetaligheid. Met de tennisvereniging is er geen probleem. De meeste tennissers zijn trouwens Nederlandstalig. Er werd vanuit het

schepencollege contact opgenomen met de verantwoordelijke van de vereniging om te vragen zich duidelijk als Nederlandstalige vereniging te positioneren.

Deze tussenkomst was louter positief bedoeld, om te voorkomen dat de vereniging haar aansluiting bij de gemeentelijke sportraad zou verliezen alsook de mogelijkheid tot het verwerven van impulssubsidies in het kader van het Sport voor Allen-decreet. Een van de voorwaarden van het lokale sportreglement is immers dat het om een Nederlandstalige werking moet gaan. Dit is een wettige maatregel die eveneens van kracht is in de andere gemeenten van de Vlaamse Rand.

Met de uitbater van het tenniscentrum is er tot op heden nog geen contact geweest vanuit de gemeente. Binnenkort zal de uitbater van het tenniscentrum wel – net zoals alle handelaars in de gemeente – per brief een verzoek ontvangen van de gemeente Beersel waarin aandacht gevraagd wordt voor het Nederlandstalige karakter van de gemeente. Dit past in het beleid dat de gemeente Beersel hieromtrent voert.

Zoals u wellicht weet, heeft de gemeente Beersel een Coördinatie nota Vlaams Beleid goedgekeurd. De bedoeling daarvan is om de mensen te sensibiliseren voor het Nederlandstalig karakter van de gemeente. Hiermee wil de gemeente zeker geen heksenjacht ontketenen. Het is een combinatie van aandacht vragen voor het Vlaamse karakter van de streek en een gastvrij onthaal. Nieuwe inwoners van de gemeente krijgen een onthaalpakket, waarin in verschillende talen uitgelegd wordt dat het belangrijk is om in een Vlaamse gemeente Nederlands te leren. Ze krijgen meteen ook de mogelijkheid om in Beersel taallessen te volgen. Daarnaast krijgen de nieuwkomers twee cheques om met de bibliotheek en het cultureel centrum kennis te maken.

Dit beleid van de gemeente Beersel sluit overigens naadloos aan bij het beleid dat wij in heel de Vlaamse Rand voeren. Nieuwe inwoners en nieuwe bedrijven die zich hier vestigen, ontvangen van de Vlaamse overheid eveneens een meertalige welkomstfolder waarin hen gevraagd wordt respect op te brengen voor het Nederlandstalig karakter van de regio en waarbij hen de mogelijkheden worden aangereikt om Nederlands te leren en te gebruiken.

Dit beleid wordt trouwens overwegend als positief ervaren door de betrokkenen. Op de vele duizenden zendingen zijn er slechts een handvol negatieve reacties. De meeste mensen hebben er dus geen probleem mee. Niemand zegt dat daarmee artikel 30 van de Grondwet in gevaar komt. Artikel 4 van diezelfde Grondwet zegt trouwens ook dat België vier taalgebieden omvat en dat elke gemeente van het Rijk deel uitmaakt van een van deze taalgebieden. Beersel maakt deel uit van het Nederlandse taalgebied.

Ik denk dat dit allemaal overeenstemt met het nieuwe discours aan Franstalige kant. Ik heb op dit vlak frisse geluiden gehoord van professor Philippe Van Parys, die gezegd heeft dat wie zich op een duurzame wijze vestigt in een ander taalgebied, in dit geval het Nederlandse taalgebied, zich moet conformeren en het Nederlands moet leren. In de loop van de geschiedenis zijn er 1 miljoen Vlamingen in Wallonië gaan wonen. Zij hebben zich aangepast, spreken Frans en richten zich in het Frans tot de overheid.

Het beleid dat hier gevoerd wordt, is een niet-agressief, hoffelijk beleid. Mensen worden onthaald en verwelkomd. Zij worden zelfs meertalig onthaald, dat is toch bijzonder vriendelijk. Tegelijk wordt er hen op gewezen dat je, als je duurzaam in het Nederlands taalgebied wilt zijn, Nederlands moet spreken. Mijnheer Van Eyken, als alle Franstaligen die zich in Vlaanderen komen vestigen het discours van de heer Van Parys zouden volgen, zouden we al een hele stap vooruit zijn.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Minister, voorzitter, collega's, u hebt duidelijk gezegd dat men het vraagt en niet kan opleggen. Daar is duidelijk een verschil tussen. Maar, de uitbater van de tennisclub schrijft in zijn mail: "On m'oblige de parler flamand dans mon

établissement.” Er is contact geweest met die man en men heeft hem gezegd dat hij enkel het Nederlands mag gebruiken in zijn club. U zegt dat we het vragen en proberen om dat op een aantrekkelijke manier over te brengen. Ik sluit me aan bij wat mevrouw De Vits zegt, dat we moeten proberen dat positief aan te brengen. Maar als dat uitgaat van de overheid, hebben veel mensen het gevoel dat het hen wordt opgelegd. Er is een verschil tussen een brief waarin staat ‘het zou beter zijn dat’ en een brief van een overheidsinstantie die in zekere zin iets oplegt.

Ik blijf altijd met een wrang gevoel zitten dat men zegt dat al wat sportgebeuren is in die randgemeenten geen subsidies krijgt, als die vereniging zich niet uitdrukkelijk tot Nederlandstaligen en uitsluitend tot Nederlandstaligen wil richten.

Ik wil eventjes een kanttekening maken. In Linkebeek, een faciliteitengemeente, bestaan er drie jeugdverenigingen: scouts enzovoort. Die verenigingen zijn eentalig, er is geen contact tussen de Franstaligen en Nederlandstaligen. Maar er is ook één jeugdhuis in Linkebeek, dat zich al dertig, veertig jaar tweetalig wil opstellen. Door het feit dat die jeugdvereniging zich tweetalig wil opstellen, valt ze ook uit de boot. Ik vind het jammer dat in het Vlaamse beleid in de Rand ook de verenigingen die een tweetalig karakter hebben worden uitgesloten. Dus niet enkel Franstalige, maar ook tweetalige verenigingen worden uitgesloten door de regelgeving.

U zegt dat we een assertief beleid moeten voeren. In Halle, maar ook in Overijse en Beersel, moet het Vlaamse karakter worden geëerbiedigd, bijvoorbeeld in de opschriften. Ik stel vast dat het beleid dat gevoerd wordt naar anderstalige opschriften, zich vooral toespitst op de Vlaamse Rand rond Brussel. Gaat men op dezelfde manier optreden tegen de opschriften in het Turks, Arabisch of elke andere taal in Gent of Antwerpen? Ik denk dat men dan zal worden uitgescholden voor racist.

Jammer genoeg wordt het zo ervaren dat men enkel in de Rand een dwingend beleid voert. Zoals mevrouw De Vits al zei, weet ik niet of dat een positieve invloed heeft.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u voor uw antwoord. De zaak die door de heer Van Eyken wordt aangekaart, omvat een materie die ook het dagelijkse leven in die Rand permanent beïnvloedt.

Mijnheer Van Eyken, vorige week op de gemeenteraad van Dilbeek heeft uw UF-partijgenoot precies het artikel dat u hier terecht en op een correcte wijze hebt aangehaald, in omgekeerde zin gebruikt, dus met andere woorden misbruikt, om de gemeentelijke sport-vzw's aan te klagen. Precies dit artikel heeft hij aangehaald om te zeggen dat de gemeente zich niet mag bezighouden met de aspecten rond gemeentelijke sport-vzw's en andere, zoals speelpleinwerking. Dit toont aan hoe verwarrend deze materie is en hoe snel er misbruik kan worden gemaakt van bepaalde juridische elementen om toch maar zijn gelijk te halen.

Dat wil ik ook zeggen aan mevrouw De Vits. Het is soms dansen op een slappe koord, om na te gaan waar je aan sensibilisering doet, en hoe je mensen over de koord krijgt om zich aan te passen. In sommige gevallen moet je er, als de wet wordt overtreden, paal en perk aan stellen. Het is jammer dat men zich dan altijd baseert op de Grondwet, want die is daar heel duidelijk over. Maar je moet alle artikels lezen, en zo kom je bij de omschrijving en het gebruik van talen in de taalgebieden. Daar kan geen discussie over bestaan.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer Segers, waar wordt de wet overtreden door Frans te spreken in een privéclub?

De heer Willy Segers: Zoals u het citeert, hebt u daarin gelijk. Uw collega en uw partij misbruiken in heel de Rand precies dit artikel tijdens politieke discussies in gemeenteraden. Dat maakt de politieke discussie zo moeilijk in die Rand.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Het zal een discussiepunt blijven tot waar de vrijheden precies gaan. Ook aan de andere kant wordt dat artikel misbruikt. Dat moet voor ons geen aanleiding zijn om ook zo ver mogelijk te gaan. Het gaat hier over gesprekken in een cafetaria, het gaat niet over publiciteit of andere zaken. Daarom gaat het er voor mij over. Tracht dat op een andere manier te doen, en niet door te zeggen dat men in dat cafetaria Nederlands moet praten. De Bruineput heeft trouwens een Franstalig publiek. Als het door hen wordt misbruikt, mogen wij niet hetzelfde doen.

De heer Mark Demesmaeker: Vrijheden zijn natuurlijk vrijheden. Wij vragen aan handelaars alleen maar om Nederlandstalige opschriften te gebruiken. Doen ze dat niet, dan hebben wij geen poot om op te staan. We kunnen dat niet afdwingen, maar als overheid hebben we het recht om het te vragen. We kunnen het niet opleggen, maar wel vragen.

Mevrouw Mia De Vits: De middenstanders in Halle zeggen dat men zo ver gaat dat ze in een gesprek met hun cliënten bijna geen Frans meer mogen praten.

De heer Mark Demesmaeker: Dat is niet waar.

Mevrouw Mia De Vits: Ze begrijpen het zo. Vanuit Tubize en elders komen heel veel mensen om hun inkopen te doen.

De heer Mark Demesmaeker: Dan moeten we de proef op de som nemen en op een zaterdag eens rondwandelen in de winkelstraten in heel Vlaams-Brabant. Dan zullen we zien dat anderstaligen daar altijd op hun wenken worden bediend.

Mevrouw Mia De Vits: Dat is juist.

De heer Mark Demesmaeker: Omgekeerd is dat voor Nederlandstaligen in Brussel niet altijd het geval. In Tubize of Edingen is dat ook niet altijd het geval.

Mevrouw Mia De Vits: Niet altijd, maar in Edingen antwoorden heel veel mensen mij in het Nederlands. We gaan het niet hebben over La Roche, want daar is het allemaal in het Nederlands.

De middenstanders begrijpen dat zo.

De heer Mark Demesmaeker: Daar ben ik het niet mee eens.

Mevrouw Mia De Vits: Ze begrijpen het wel zo. Ze zeggen dat er een meldpunt is, en als ze met een cliënt in het Frans durven te spreken, dan wordt dat gemeld aan de ambtenaar.

De heer Mark Demesmaeker: Het gaat uitsluitend om het straatbeeld. U zult ons niet betrappen op dergelijke intimidatie. Het gaat om het behoud van het Nederlandstalig karakter in het straatbeeld. Daar kijken we op toe door te vragen aan de handelaars om uitsluitend het Nederlands te gebruiken. Daar ga ik niet voor achteruit.

Mijnheer Van Eyken, vrijheden zijn inderdaad vrijheden, maar in de Vlaamse Rand rond Brussel voeren Franstalige politici een eigen politieke agenda. Punt aan de lijn. We zien dat in een aantal gemeenten waar Franstaligen taaletnische lijsten indienen. Union des Francophones en Présence Francophone dienen lijsten in Vlaamse gemeenten in, geen faciliteiten-gemeenten maar andere, als francofone taaletnische lijsten.

Ik heb de indruk dat u die grondwettelijke taalvrijheid interpreteert als de vrijheid om toch maar geen Nederlands te moeten leren en gebruiken waar dan ook in Vlaanderen. Dat is de vrijheid die u interpreteert in de Grondwet.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer Demesmaeker, u zegt dat we een eigen Franstalig beleid voeren. Dat kunnen we doen omdat er een meerderheid, of toch veel Franstaligen wonen in die gemeenten. Anders zouden we dat niet kunnen doen. We zouden het ook niet doen als er maar hier en daar een Franstalige woont.

U zegt ook dat u het Vlaams straatbeeld wilt laten eerbiedigen in de Vlaamse Rand. Gaat u dat ook doen in Borgerhout?

De heer Mark Demesmaecker: Ik ben niet bevoegd in Borgerhout. Dat moeten zij maar weten.

De heer Christian Van Eyken: U weet wel wat ik bedoel.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Eyken, wat Borgerhout, Gent en Antwerpen betreft, u weet heel goed welk beleid in Québec wordt gevoerd. Daar zijn privéhandelaars verplicht om alle opschriften en alle publiciteit in het Frans te voeren. Dat is een beleid van territorialiteit, waarbij men voor de Franse taal, die daar in het defensief zit, maatregelen neemt, waarvan u, als verdediger van de francofonie, zegt dat ze zouden neigen naar racisme. Onze taalwetgeving gaat niet zo ver. We laten vrijheden toe.

Mijnheer Van Eyken, mijn informatie stemt absoluut niet overeen met het beeld dat u schetst en ook niet met wat mevrouw De Vits vernomen zou hebben. Wat in de pers gekomen is, is dat sinds de Belgian Association for Tennis Development de uitbating heeft overgenomen, de voertaal in de cafetaria bij het gebruik van de infrastructuur het Frans was en dat men zelfs niet inging op de vragen in het Nederlands. Niemand betwist dat de club in overgrote mate Nederlandstalig is. De tennissers zijn Nederlandstalig. Mevrouw De Vits, stel u voor dat u als Franstalige gaat tennissen in een gemeente in Waals-Brabant, dat u plots te maken hebt met een uitbating in het Nederlands en dat men u niet kan antwoorden op eenvoudige vragen. Ik geef enkele voorbeelden. De vraag of men licht kon krijgen op terrein 3 werd niet begrepen. Op de opmerking dat iemand geboekt heeft om 17 uur volgt geen antwoord. Men begrijpt het niet. Als een klant een pintje bestelt, begrijpt men dat niet.

De zaak moet niet worden omgekeerd. Wat die schepen gedaan heeft, heeft geen betrekking op de gesprekken onder particulieren in die cafetaria. Als er op honderd tennissers tien Franstaligen zijn en die Franstaligen spelen geen taalgemengde tennispartij, kan ik me best inbeelden dat ze onder elkaar Frans spreken. Ze hebben dat recht. Artikel 30 van de Grondwet staat hun dat toe. Maar de schepen zegt enkel aan de nieuwe uitbaters, die uitsluitend de taal van Molière hanteren en die geen Nederlands begrepen, dat het toch een beetje logisch zou zijn dat als tennissers vragen om het licht aan te steken, ze minstens zo hoffelijk zouden zijn om in hun taal te antwoorden. De overgrote meerderheid van de tennissers zijn Vlamingen.

Ik zie daar niets agressiefs of verkeerd in, wel integendeel. Dat spoort volledig met het discours van professor Van Parys. Ik hoop dat u zijn stelling onderschrijft. Hij zegt dat degene die zich duurzaam in een ander taalgebied wil vestigen, zich moet conformeren en de moeite doen om zich te integreren. Vlamingen doen dat als ze naar Waals-Brabant gaan. Als dat ook eens omgekeerd zou gebeuren en u de hoffelijkheid zou hebben en zeggen dat België gebaseerd is op de indeling in taalgebieden, dan zouden veel van die fricties wegvallen. De schepen vraagt gewoon aan de uitbaters er rekening mee te houden dat in de tennisclub in overgrote mate Nederlandstaligen komen. Als ze licht op hun terrein vragen of een confirmatie van de boeking en dat wordt niet begrepen, dan vraagt de schepen om een inspanning te doen. Als dat niet meer kan in een beschaafde samenleving, dan zitten we in een omgekeerd discours. Ik heb het gevoel dat u dat een beetje voert.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Ik zal met een positieve noot eindigen. Minister, u zegt dat als een Vlaming zich vestigt in Waals-Brabant, hij zich aanpast en dat daar misschien geen onthaalbeleid voor de Nederlandstaligen wordt gevoerd. Ik kan u zeggen dat een groot deel van de gemeentelijke website van Waterloo, waar mijn goede vriend en collega Kubla burgemeester is, ook in het Nederlands is. Dat is zo omdat heel wat Nederlandstaligen zich in Waterloo vestigen. Waterloo is geen gemeente met faciliteiten. Dat is een teken van openheid tegenover anderstaligen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het Kasteel van Ham

- 1341 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Voorzitter, het Kasteel van Ham ligt me zeer na aan het hart. De vele parlementaire vragen en initiatieven zijn u zeker niet vreemd.

Collega's, ik wil nog even de voorgeschiedenis vanaf 2007 aanhalen. In 2007 besliste de Vlaamse Regering het kasteel in erfpacht te geven voor een periode van dertig jaar. In mei 2009 werd het lastenkohier goedgekeurd. De erfpachtprocedure mocht van de bevoegde minister, de heer Bourgeois, worden opgestart. Een eerste openbare zitdag vond plaats op 7 februari 2010, waarop twee kandidaten aanwezig waren. Ze vroegen voornamelijk bijkomende inlichtingen. Ze hadden wel wat problemen met het voorliggende bestek.

Vervolgens werd beslist om de erfpachtvoorwaarden te versoepelen en om een nieuwe openbare zitdag te organiseren. Op een eerdere parlementaire vraag werd me geantwoord dat de tweede zitdag zou plaatsvinden in de maand september of oktober. Dat is echter pas gebeurd op 13 december 2010. Er was echter geen enkele kandidaat-erfpachtnemer aanwezig. Bijgevolg werd ook geen enkel bod uitgebracht.

Ik las in de pers dat de heer Potoms, algemeen directeur van het Agentschap voor Facilitair Management (AFM) tijdens het weekend van 29-30 januari verklaard had dat er een belangrijke evaluatievergadering zou plaatsvinden op woensdag 2 februari. Ik citeer letterlijk uit het artikel: "Omdat er geen kandidaat-erfpachtnemers zijn, moeten we opnieuw met een wit blad beginnen. Op die vergadering zullen we verschillende nieuwe opties afwegen. Misschien moeten we de prijs aanpassen of zelfs geen minimumprijs vragen. Maar dat is één van de laatste opties. Beter zou zijn er een andere bestemming aan te geven, want nu is het de bedoeling er een seminarieruimte van te maken, maar is dat wel voordelig voor de erfpachtnemer? De allerlaatste optie is het gebouw verkopen aan iemand die erin wenst te wonen. Om vandalisme te voorkomen, bekijken we of we tijdelijk een soort opzichter kunnen onderbrengen in de conciërgewoning."

Collega's, u weet dat ik verschillende parlementaire vragen heb gesteld, die echter onontvankelijk werden verklaard. Ik vroeg onder andere na te gaan of Erfgoed Vlaanderen een partner zou kunnen zijn. Tot mijn grote vreugde las ik in de pers van 10 februari dat Erfgoed Vlaanderen voor de eerste maal als een mogelijke beheerder van het kasteel werd genoemd. Er zou worden onderzocht of Erfgoed Vlaanderen al dan niet een mogelijke toekomstige beheerder zou kunnen worden. Indien niet, zou Erfgoed Vlaanderen de opdracht krijgen om als deskundige of adviseur te onderzoeken wat de beste bestemming is voor het kasteel. Collega's, u herinnert zich nog zeer goed mijn voorstel van resolutie van vorig jaar, dat nipt werd weggestemd, om het Kasteel van Ham een plaats te geven als Vlaams ontmoetings- en evenementenplaats in een regio die fel getroffen wordt door internationalisering en ontnederlandsing en internationalisering.

Collega's, de erfpachtprocedure werd in 2007 opgestart, maar heeft tot nu toe geen enkele kandidaat-erfpachtnemer opgeleverd. De conciërge heeft de conciërgewoning in december verlaten. Er is dus niemand meer aanwezig om het domein te bewaken. Het kasteel staat ondertussen al geruime tijd leeg. Ik hoop dat het niet ten prooi valt van vandalisme.

Minister, wat zijn volgens u de redenen waarom geen enkele kandidaat-erfpachtnemer is komen opdagen op de laatste zitdag? Welke opties voor het Kasteel van Ham worden afgewogen? Wordt overwogen om terug te komen op de beslissing om het kasteel in erfpacht te geven? Wordt overwogen om het Kasteel van Ham een andere bestemming te geven? Binnen welke termijn weet u of Erfgoed Vlaanderen al dan niet een mogelijke toekomstige beheerder zou kunnen worden?

Kan het kasteel volgens u een rol krijgen in het beleid voor het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand, dat zoals steeds duidelijker blijkt, steeds meer onder druk staat ten gevolge van internationalisering en ontnederlandsing? Is het u nog steeds belangrijk dat het kasteel op gezette tijdstippen wordt opengesteld voor het grote publiek, zoals op Open Monumentendag? Welke maatregelen worden ondertussen genomen om het kasteel in goede staat te behouden en om vandalisme te voorkomen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, ik kan uiteraard niet weten wat de redenen zijn voor het niet verschijnen van de kandidaat-erfpachtnemers. Ik heb tussen de eerste en de tweede procedure een aantal aanpassingen gedaan. Er is een vergunning gevraagd voor recepties en feesten zoals gevraagd door de kandidaten in de terugkoppeling na de eerste procedure. Dat is ook de reden waarom de zitdag verschoven is omdat de notaris gewacht heeft totdat het in orde was. De te verzekeren bedragen zijn herleid tot verzekerbare cijfers. De modaliteiten om tot beslissingen te komen tussen de erfpachtnemer en de erfpachtgever zijn verduidelijkt en vereenvoudigd. Ik heb dat allemaal al toegelicht.

U blijft in de media uithalen naar de beslissingen van 2007. Ik wil erop wijzen dat de beslissing toen genomen is door de regering waarin ook Open Vld zat. Die beslissing vecht u nu aan, op volgens mij ongegronde redenen.

Het kasteel is op zich moeilijk om uit te baten. Er zijn zeer veel niveauverschillen in het kasteel, zelfs op dezelfde verdiepingen. Dit maakt het gebouw weinig toegankelijk voor minder mobiele mensen. Je kunt er geen lift installeren. Er zou nagegaan worden of de lift eventueel aan de buitenkant kan worden geplaatst. Er is een zeer beperkte keuken waardoor enkel beperkte catering mogelijk is. De keuken is ook niet of zeer moeilijk uitbreidbaar en/of verplaatsbaar. Het gaat uiteraard om een beschermd gebouw.

Aan Erfgoed Vlaanderen is gevraagd om binnen een redelijke termijn na te gaan in welke mate zij het kasteel kan uitbaten of hiertoe een bijdrage kan leveren in de vorm van een begeleiding vanuit hun expertise. Ik heb u dat na de vorige commissievergadering in een persoonlijk gesprek gezegd. Een uur later werd ik door de pers opgebeld om te vragen of dat klopte. 's Anderdaags stond u in de krant met uw commentaar. Nu krijg ik er weer een vraag om uitleg over. Zo gaat dat dus blijkbaar in deze omgeving.

Ik begrijp ook de hardnekkigheid niet waarmee u ervoor pleit dat we het zelf zouden uitbaten. Het is een beslissing van 2007 die mee genomen is door uw partij. In 2006, het laatste jaar van de eigen exploitatie, was er een deficit op de uitbating van 220.000 euro per jaar. Ik denk dat het toen een zaak van goed bestuur was dat de regering heeft beslist om het te laten uitbaten tegen welbepaalde voorwaarden. Het blijkt zeer moeilijk te gaan, maar Erfgoed Vlaanderen heeft er ervaring mee.

De derde vraag heb ik uitvoerig beantwoord op 9 februari. Andere collega's hebben ook hun mening gegeven over de rol die dit kasteel zou kunnen spelen.

Het antwoord op de vierde vraag is 'ja'.

Ik moet telkens opnieuw lezen dat u in de pers waarschuwt voor vandalisme en dat u soms doet alsof er vandalisme is. Er is geen vandalisme. Ik heb het nog eens laten controleren. Het Agentschap voor Facilitair Management is ter plaatse geweest. Er is geen schade vastgesteld. De conciërge doet regelmatig een controleronde. Het agentschap is verantwoordelijk voor het

kasteel tot er een andere oplossing wordt gevonden. Het domein is goed afgesloten. Ik zeg nog eens met klem dat er geen vandalisme is. U vraagt nu al voor de derde of de vierde keer of er vandalisme is. U wijst op het gevaar voor vandalisme. U kunt op de duur ook slapende honden wakker maken. Ik kan alleen maar vaststellen dat dit op het ogenblik niet het geval is.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik wil alleen maar mijn goede bedoelingen met het kasteel benadrukken. Ik vind het heel jammer dat het kasteel al zo lang leegstaat en het is ook om die reden dat ik dit dossier regelmatig opnieuw op tafel leg. Het is een prachtig kasteeltje – de heer Van Rompuy kan dat beamen – en ik wil gewoon dat het in zijn glorie kan blijven bestaan. Dat is mijn grote bezorgdheid.

U zegt dat ik hardnekkig ben. U zegt dat Open Vld in 2007 in de regering zat. Dat is juist en dat heb ik ook in het verleden gezegd, maar het is wel zo dat de erfpachtvoorwaarden in 2009 werden bepaald, toen Open Vld er niet meer bij was. Nu is het 2011 en Open Vld zit niet in de Vlaamse Regering, maar er moeten dringend beslissingen worden genomen. Ik kan alleen maar vaststellen dat ze lang op zich laten wachten. Vandaar misschien mijn hardnekkigheid in dit dossier.

Wat Erfgoed Vlaanderen betreft, kunt u niet betwisten dat ik daar in mijn vragen verschillende keren naar gevraagd heb. Het is ook zo dat we inderdaad na de vorige commissievergadering een persoonlijk gesprek hebben gehad, nadat door voorzitter Demesmaeker eindelijk werd toegelaten dat mijn vraag op de volgende commissievergadering zou worden geagendeerd. U hebt me toen inderdaad gezegd dat er een gesprek zou komen met Erfgoed Vlaanderen. Ik heb alleen naar de pers gecommuniceerd wat in het verleden in mijn vraagstellingen werd geweigerd, namelijk om te onderzoeken of Erfgoed Vlaanderen een partner zou kunnen zijn, wat volgens mij een goede zaak zou zijn. Ik was dan ook heel blij in de pers te vernemen dat die stappen eindelijk werden gezet.

Ik ben regelmatig in Steenokkerzeel. Ik heb inderdaad nog geen vandalisme vastgesteld, maar ik hoop dat het in de toekomst niet gebeurt. U zegt dat de conciërge nog rondgangen maakt, maar volgens mijn informatie is de conciërgewoning niet meer bewoond. Misschien kunt u dat nog even bevestigen?

In een eerdere schriftelijke vraag zegt u dat de vijvers geen onderhoud nodig hebben. Ik heb ook gevraagd wanneer de laatste onderhoudsbeurt was. De mensen waarmee ik praat, ook met mensen van het gemeentebestuur, zijn toch wel bezorgd en vinden dat er iets moet aan gebeuren.

Ik hoop dat er snel stappen vooruit worden gezet met Erfgoed Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, ik zou willen zeggen dat ik het antwoord van de minister volledig onderschrijf. Ik hou inderdaad ook veel van het kasteel van Steenokkerzeel, maar ik word gebeld door mensen van de pers die mij zeggen dat ze gehoord hebben dat ik mij in het Vlaams Parlement heb uitgesproken tegen het kasteel van Steenokkerzeel. Ik weet niet of ik mij hier ooit tegen het kasteel van Steenokkerzeel heb uitgesproken.

Mevrouw De Vroe, u roept bijna op tot vandalisme. U zegt: “Er is geen conciërge meer. Het is aan het vervallen.” In Sterrebeek is er het kasteel Ter Meeren. Het is helemaal leeggeplunderd nadat in de pers was verschenen dat het leeg stond. We hebben er bijna dag en nacht politie moeten laten patrouilleren. Een privé-investeerder is het nu aan het renoveren. Zo’n kasteel renoveren vergt enorme bedragen.

Ik hoop dat Onroerend Erfgoed, maar ook Natuur en Bos, als het kasteel ooit een nieuwe bestemming krijgt, wat soepeler is dan elders. We hebben een grote investeerder voor kasteel

Ter Meren, maar we slagen er niet in om parking te realiseren op het domein. Het is onvoorstelbaar. We hebben iemand die daar tientallen miljoenen wil investeren om van het kasteel opnieuw een soort Chateau Relais te maken, met seminarie, enzovoort. De overheid doet al het mogelijke om een nieuwe bestemming te geven aan het Kasteel van Ham of het eventueel te verkopen.

De passie waarmee u, als liberaal, het kasteel wil verdedigen en daar geld wil insteken... Het dossier waarin u zich heeft vastgebeten, lijkt mij vrij onwaarschijnlijk.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Minister, ik sta achter het antwoord dat u hebt gegeven.

Mevrouw De Vroe, op het Uitgebreid Bureau begrepen we niet goed dat u er nu eerst een interpellatie over wou voeren, terwijl het dossier hier toch regelmatig aan bod komt.

Ik begrijp in uw vraagstelling ook niet goed waarom u de indruk wekt dat het kasteel vervallen zou zijn. Want dat is, volgens de inlichtingen waarover ik beschik, zeker niet het geval. De Vlaamse overheid blijft daar verder voor zorgen. Waarom er geen erfpachtnemer optreedt, daar heb ik ook het raden naar. Ik vind de vraag van de gemeente Steenokkerzeel om de verbintenis aan te gaan om het kasteel ter beschikking te stellen van de gemeente en haar inwoners volledig terecht. U zegt dat men niet zomaar carte blanche mag geven voor de verhuring. Ik denk dat dat ook niet gebeurt. De minister heeft de voorwaarden weliswaar wat versoepeld, maar er moet uitdrukkelijk rekening worden gehouden met de impact op de omgeving. De omgevingstoets moet worden behouden. Dat hebt u ook zeer duidelijk gesteld.

We zijn er allemaal om bekommerd. Maar in uw vraagstelling zitten er toch een aantal veronderstellingen waarbij we ons niet kunnen aansluiten.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ik wil even reageren op wat de heer Van Rompuy heeft gezegd, dat ik namelijk aanleiding zou geven tot vandalisme. Ik begrijp dat totaal niet. Ik roep gewoon op om beslissingen te nemen in het dossier en voor een nieuwe bestemming voor het kasteel te zorgen. Ik wil gewoon dat er in dit dossier stappen vooruit worden gezet. Dat is mijn bezorgdheid.

Ik heb nooit de woorden uitgesproken dat het kasteel vervallen zou zijn. Ik ken het kasteel zeer goed, het werd in 1990 nog gerenoveerd. Net daarom mag men het niet laten leegstaan.

Er zijn genoeg voorbeelden. Recent verscheen er nog een persbericht over een kasteel in Evergem dat leegstaat en wel vervallen is. Ik wil dat het kasteel van Ham niet in die situatie terechtkomt. Het kasteel is in een goede staat. Laat ons dat alstublieft zo houden. Dat is mijn bezorgdheid. Wat er nu naar voren wordt gebracht, is totaal onterecht. Ik heb alle goede bedoelingen. Ik wil dat er stappen vooruit worden gezet en dat het kasteel effectief in beheer van Erfgoed Vlaanderen wordt gegeven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de recente Brusselse inkomenscijfers - 1254 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Ik wil graag een opvolgingsvraag stellen van het toch wel interessante actualiteitsdebat dat we enkele maanden geleden hebben gevoerd over armoede in Brussel. Zeer concreet zijn daar onlangs nog bijkomende cijfers naar boven gekomen die de trend bevestigen en waardoor we het debat een paar maanden later kunnen voortzetten.

Het gaat meer bepaald om de cijfers van de FOD Economie. Het gaat om de aangiften van 2009, die het inkomen van 2008 in kaart brengen. Daaruit blijkt dat Brussel naar een nieuw dieptepunt zakt. De welvaartindex in het gewest bedraagt nu 83, tegenover 100 voor België, 106 voor Vlaanderen en 94 voor Wallonië.

Deze problematiek sluit zoals gezegd aan bij de problematiek waarover we aan het begin van dit parlementaire jaar in de plenaire vergadering een debat hebben gevoerd. Armoede kent vele oorzaken, maar toen werd de algemene vaststelling aanvaard dat vast werk gekoppeld aan een degelijk inkomen uiteraard het beste wapen tegen armoede is. En daar knelt nu precies het schoentje in onze hoofdstad, die onder meer geteisterd wordt door een torenhoge werkloosheid en jeugdwerkloosheid.

Tijdens dat debat gaf uw collega van Armoede, minister Lieten, het volgende mee: “Belangrijker nog is dat we in juli in de Vlaamse Regering het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding hebben goedgekeurd. Dat Vlaams actieplan is opnieuw het resultaat van teamwerk. Iedere minister en iedere administratie heeft een aantal maatregelen voorgesteld voor hoe hij in zijn beleidsdomein de armoede kan aanpakken. In het totaal staan in het Vlaams actieplan 194 zeer concrete maatregelen opgesomd. Op dit ogenblik is iedere minister bezig met het vertalen van deze maatregelen in een concreet actieplan: de nodige budgetten vrijmaken, duidelijk aangeven wat de meetbare doelstellingen zijn en een duidelijke timing bepalen.”

Minister, in juli 2010 hebt u ook daaromtrent ook voor Brussel in een aanpak voorzien. Ik citeer: “De aanpak in Brussel stoot onvermijdelijk op de institutionele versnippering, zowel in de interne structuren van Brussel als in de relatie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest tot de andere regio’s. De Vlaamse Regering wil maximaal investeren in de bestrijding van de armoede in de hoofdstad. Ook zal hier de bestrijding van structurele armoede vooropstaan met extra accenten voor kinderen en ouderen inbegrepen. De Vlaamse Regering zal dit doen binnen haar gemeenschapsbevoegdheden, en in overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie en alle andere betrokken actoren zullen we dat verder opzetten.”

Dit actieplan spreekt met andere woorden van extra accenten, ook voor ouderen. Ik heb daarover reeds andere vragen om uitleg gesteld. Uit uw antwoord leid ik af dat u in uw beleid ten aanzien van Brussel wel degelijk uw engagementen ten aanzien van de senioren zult nakomen. Niettemin zijn extra initiatieven in de strijd tegen armoede ook voor onze hoofdstedelijke senioren bijzonder welkom. Betaalbare zorg – en ook de vraag van mevrouw Brussee gaat daarover – vormt voor hen immers een hoofdvoorwaarde om niet in de armoede te sukkelen.

Minister, het is meer dan duidelijk dat we vanuit het Vlaams Parlement in deze problematiek de vinger aan de pols moeten houden. Een afwachtend beleid duwt een grote Brusselse groep immers verder in de armoede.

Wat is de stand van zaken betreffende de concretisering van het actieplan armoedebestrijding voor Brussel? Is dat al afgerond? Indien ja, wat zijn de hoofdlijnen en wat beschouwt u als prioritair? Kunt u voor de uitvoering van een aantal punten al een concreet tijdsplan geven? Indien het plan nog niet klaar is, wanneer mogen we dit verwachten?

Hebt u reeds overleg gepleegd met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), de andere betrokken Vlaamse ministers en eventueel andere betrokken actoren rond de bestrijding van de structurele armoede door de Vlaamse Regering in Brussel? Indien ja, met wie concreet en wat werd er beslist? Indien nee, wanneer mogen we dit verwachten?

Voorziet u in extra accenten in uw armoedeaanpak ten aanzien van de Vlaamse senioren in onze hoofdstad? Indien ja, welke concreet? Indien nee, waarom beschouwt u dit niet als noodzakelijk?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, collega's, uiteraard deel ik de bezorgdheid van de heer Segers. Ik denk dat armoede een heel belangrijk thema is in Brussel. We hebben er in de plenaire vergadering van dit parlement uitvoerig over kunnen discussiëren. Ik ben alleen een beetje verbaasd dat die vraag in deze commissie behandeld wordt. Aangezien minister Lieten bevoegd is voor Armoede, had u die vraag dan niet misschien beter aan haar gesteld?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik verwijs naar de actualiteitsmotie die werd goedgekeurd na het actualiteitsdebat op 13 oktober, toen aan de Vlaamse Regering werd gevraagd om een gezamenlijk permanent armoedeoverleg in Brussel op te starten.

De heer Segers vermeldt de VGC als partner om mee te werken, maar het spreekt voor zich dat in Brussel de GGC (Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie) en COCOF (Commission Communautaire Française) vooraanstaande partners zijn. Minister, kunt u ons een indicatie geven van de middelen die u binnen uw bevoegdheid Brussel plant voor armoedebestrijding in Brussel?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik denk dat deze vraag om uitleg aan de verkeerde minister wordt gesteld. Minister Lieten is volgens de afspraken in de Vlaamse Regering bevoegd voor armoedebestrijding en de coördinatie ervan. Daar valt ook Brussel onder. Zij heeft contact met de VGC om na te gaan hoe ze een permanent overleg armoede kunnen opstarten. Ik ga ervan uit dat dat in 2011 ook effectief gebeurt.

Als het in de Vlaamse Regering over plannen voor armoedebestrijding gaat, dan is mijn belangrijkste rol om te kijken of we Brussel niet vergeten. De conclusie van het actualiteitsdebat in oktober 2010 was dat het in de eerste plaats aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is en de GGC om de armoede in Brussel aan te pakken. De Vlaamse Gemeenschap heeft daar een rol in te spelen, dat zal ik zeker niet ontkennen, maar zij moeten de coördinatie opnemen. Ik heb begrepen dat er een Brussels actieplan armoedebestrijding is, waarin staat dat ze de Franse en Vlaamse Gemeenschap erbij willen betrekken. Ik hoop dat dit effectief gebeurt.

Ik kan niet zoveel antwoorden op deze vraag, omdat het de bevoegdheid is van een andere minister. En in hoofdzaak is het de bevoegdheid van een ander gewest, waarmee ik niet wil zeggen dat het Vlaamse Gewest niets moet doen. In het debat hebben we het daarover gehad.

Bovendien wil ik ook verwijzen naar een antwoord dat minister Lieten heeft gegeven op de schriftelijke vraag 35 van 5 november 2010 door mevrouw Franssen over het armoedebeleid in Brussel. Daar kunt u een opsomming vinden. Het heeft weinig zin dat ik dat antwoord hier voorlees.

We moeten een ondersteunende rol spelen. Elke vakminister moet dat doen. Daar ligt de hoofdverantwoordelijkheid. Het is aan minister Lieten om dat te coördineren, ook voor Brussel. Daarom moet ze overleggen met de VGC. Die bevoegdheidsafsprake is gemaakt.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, wat bij een andere minister ligt, zullen we daar verder bekijken. In deze commissie had ik het wel degelijk over de passage in het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding. Op dit ogenblik is iedere minister bezig met het vertalen van deze maatregelen in een concreet actieplan.

Minister Pascal Smet: Ik ben coördinerend minister voor Brussel, en geen vakminister. Eigenlijk ligt de hoofdverantwoordelijkheid voor de strijd tegen armoede in Brussel bij vakminister Vandeurzen. Hij gaat over het welzijn, het woonzorgbeleid en de senioren.

Ik ben coördinerend minister voor Brussel. We hebben afgesproken dat armoedebestrijding, zowel in Vlaanderen als in Brussel, toekomt aan coördinerend minister Lieten is, en niet aan mij.

Als het gaat over onderwijs, dan kan ik u antwoorden in de commissie Onderwijs. Dan zeg ik u dat we elk jaar 500 miljoen euro investeren in het Nederlandstalig onderwijs. Dat is al een mooi bedrag.

De heer Willy Segers: Ik neem aan dat we in deze commissie de voortgang of de evolutie kunnen opvolgen en bespreken. Anders wordt het een heel verwarrend verhaal. Als ik iets begrepen heb uit het actualiteitsdebat en uit de conclusies van alle partijen, dan is het dat dit een heel belangrijk probleem is, en dat het Vlaams Parlement best de vinger aan de pols houdt.

Minister, daarom hoop ik dat we hierover in de komende jaren met u, weliswaar niet onder uw verantwoordelijkheid als betrokken minister, maar in een coördinerende rol, kunnen discussiëren.

De voorzitter: We kunnen minister Lieten ook uitnodigen naar deze commissie.

De heer Willy Segers: Dat kunnen we doen, want anders zal het probleem verwateren in allerlei commissies.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brussee tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het woonzorgproject in Heembeek - 1374 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Brussee heeft het woord.

Mevrouw Ann Brussee: Minister, volgens de nieuwssite brusselnieuws.be wordt het plan om in Heembeek een woonzorgzone, een bibliotheek en een gemeenschapscentrum neer te zetten, bedreigd door uw beslissing om dit Pieter en Pauwel-project niet te trekken, tegen de eerder gemaakte afspraken in. De voorbereiding van het project met dagverzorging, een dienstencentrum, 74 woningen voor ouderen en mensen met een handicap, een hulpcentrale voor zelfstandig wonen, een Nederlandstalige bibliotheek en een gemeenschapscentrum was al vergevorderd. Er was een financieringsconstructie aan verbonden van meer dan 17 miljoen euro, die uitgewerkt was onder de vorige Vlaamse minister voor Brussel, Bert Anciaux, een partijgenoot van u.

In dit pps-project zouden de stad Brussel, de Vlaamse Gemeenschap, de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) en de privésector samenwerken. Het akkoord dat hierover in 2009 werd ondertekend door de VGC en de Vlaamse Gemeenschap stipuleerde dat de Vlaamse minister voor Brussel als opdrachtgever zou optreden. Vlak voor de verkiezingen van 2009 organiseerde die een internationale architectuurwedstrijd. Na de verkiezingen werd u Vlaams minister voor Brussel. U had als VGC-collegelid mee ondertekend.

U hebt de overeenkomst met LAT-architecten, de laureaat van de architectuurwedstrijd, nooit ondertekend, hoewel de architecten, zich van geen kwaad bewust, meteen enthousiast aan de slag gingen. Begin dit jaar besliste u dat de Vlaamse Gemeenschap het project uiteindelijk niet zou trekken. U voert bedenkingen aan over de financiële constructie en de beperkte mogelijkheden van de administratie om zo'n ingewikkeld project te begeleiden. U stelde ook dat het Brusselfonds niet bedoeld is om de reguliere woonzorgfinanciering over te nemen, wel om projecten op poten te zetten. Volgens u moet de stad Brussel de opdracht overnemen om trekker te worden van het project.

De VGC heeft zijn inbreng in het project van 2 miljoen euro inmiddels tijdelijk weer opgeborgen, omdat de afspraak dat Vlaanderen de leiding erin moet nemen, eenzijdig herzien is. Minister Smet is dan weer boos over de eenzijdige schrapping van het bedrag van 2 miljoen euro door de VGC. De woonzorgsector reageert bij monde van het Kenniscentrum Ouderenzorg teleurgesteld en voelde zich bedrogen. Ook de architecten voelen zich bekocht door een overheid die haar engagementen niet nakomt. Er komt ook zware kritiek op de werking van het Brusselfonds, dat zonder continuïteit een speelbal is van de luim van de zittende minister.

Minister, hoe verklaart u tegenover de stakeholders van het project dat een akkoord dat u in een andere hoedanigheid hebt ondertekend een jaar later opnieuw wordt verbroken, zij het vanuit een andere bevoegdheid? Erkent u dat de Vlaamse Gemeenschap zich in Brussel als een onbetrouwbare partner laat kennen? Had u als medeondertekenende partner van het akkoord in 2009 namens de VGC de overwegingen die u vandaag in uw hoedanigheid van Vlaams Brusselminister maakt, ook al niet kunnen bedenken? Of illustreren die overwegingen enkel dat uw voorganger en partijgenoot niet goed heeft bestuurd en dat voor de partners in het project goed verborgen heeft kunnen houden? Wat is uw standpunt over de kritiek op het Brusselfonds, dat een jojo blijkt te zijn in de handen van de bevoegde Vlaamse minister voor Brussel? Erkent u dat het wedervaren rond het project in Heembeek koren op de molen is van de critici en tegenstanders van het Brusselfonds?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Brussel, er bestaan wat misverstanden en ik begin zelfs te geloven mythes over het Brusselfonds enerzijds en de woonzorgzones anderzijds. Ten eerste wordt het Vlaams Brusselfonds in 2011 integraal bestemd voor het overnemen van structurele uitgaven van de VGC, bijvoorbeeld de canon voor Muntpunt; voor investeringen in gemeenschappelijke projecten met de VGC, zoals Muntpunt, Huis van het Nederlands, Kenniscentrum Woonzorg Brussel; voor een verschuiving van middelen naar de VGC, zoals de dotatie voor bredeschoolinfrastructuur, in overleg trouwens met uw partijgenoot Jean-Luc Vanraes.

Ik neem aan, mevrouw Brussel, dat u er niks op tegen hebt dat ik in het Huis van het Nederlands, of in de Hoofdstedelijke Bibliotheek, of in brede schoolinfrastructuur investeer. Zo ja, dan zou ik het graag horen. Op dit ogenblik zijn er overigens geen nieuwe woonzorgdossiers of aanvragen bij het Brusselfonds, waarvoor we ook geen enkele negatieve beslissing hebben moeten nemen.

Sinds 2003 en tot en met 2010 werd vanuit het Vlaams Brusselfonds 6,3 miljoen euro geïnvesteerd in woonzorgzones. Hiervan ging ongeveer 1,6 miljoen euro of 25 procent naar studies, de vergoeding van de woonzorgplanner, werking van het kenniscentrum, en wedstrijden. De investering op zeven jaar in infrastructuur vanuit het Brusselfonds bedroeg dus 4,7 miljoen euro. Hiervan werd ongeveer 1,6 miljoen euro of één derde door mezelf vastgelegd in 2010. Van de 3,1 miljoen euro die sinds 2003 werd vastgelegd, werd een derde nog niet uitgegeven omdat men de vergunningen nog niet heeft gekregen.

Het is nooit de bedoeling geweest van het Brusselfonds om de financiering van woonzorgprojecten over te nemen van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) of van de VGC. Het was de bedoeling een aantal opstartkosten te financieren, waarna de reguliere financiering in werking zou treden. U weet dat we moeten oppassen dat het Brusselfonds niet in de plaats treedt van de vakminister, omdat hij op die manier zijn verantwoordelijkheid kan ontlopen. Voor opstartkosten en impulsinvesteringen gebeurt dat wel. Met de uitbouw van het kenniscentrum en het voorzien in een aantal impulsmiddelen voor infrastructuur werd aan die doelstelling voldaan.

De impulsrol van het Brusselfonds op het vlak van de realisatie van reguliere woonzorginvesteringen via het VIPA, aangevuld door middelen uit het investeringsplan van de

Vlaamse Gemeenschapscommissie, heeft in diezelfde periode helaas weinig opgeleverd. Uit de cijfers waarover ik vandaag beschik voor 2003-2010, waarvan ik gevraagd heb ze nog even te verifiëren, vind ik op het vlak van ouderen- en thuiszorgvoorzieningen in het VIPA geen enkel dossier terug. Nochtans investeerde de Vlaamse Gemeenschap in die periode ongeveer 800 miljoen euro in dat soort voorzieningen in Vlaanderen. Mevrouw Brussee, ik laat u dat bedrag even noteren: 800 miljoen euro in Vlaanderen en niks in Brussel. Ik laat de cijfers nog even verifiëren om te zien of ze wel kloppen.

U weet dat ik met minister Vandeurzen en met VGC-collegelid Grouwels heb afgesproken om begin 2012 een staten-generaal te organiseren van ouderen- en thuiszorg in Brussel. Hierin moeten een duidelijk antwoord gegeven kunnen worden op de vraag hoe het aanbod en structuur van de thuiszorg beter kan worden afgestemd op de vraag, ook op wat de verhouding tussen een woonzorgbeleid en een woonnetwerkbeleid kan zijn, waarom niet-commerciële investeringen in Brussel zo moeilijk van de grond komen, en of de Nederlandstaligheid van de zorg alleen georganiseerd kan worden via Nederlandstalige zorgvoorzieningen. Hiervoor wordt de volgende weken een voorzieningstudie aanbesteed.

Voor het Pieter en Pauwel-project werd op het Brusselfonds iets meer dan 300.000 euro uitgetrokken voor de organisatie van een architectuurwedstrijd. Ook werd op het Brusselfonds 300.000 euro dotatie aan de VGC vastgelegd als aanvullende financiering voor de zorgdelen van het project. In het vorige investeringsplan van de VGC, dat door mezelf werd opgestart, werd in 2 miljoen euro voorzien voor de realisatie van het gemeenschapscentrum en de bibliotheek in Neder-over-Heembeek. Tot mijn grote verbazing heb ik moeten horen dat de VGC unilateraal, eenzijdig, zonder overleg dat bedrag van 2 miljoen euro voor het gemeenschapscentrum en de bibliotheek uit het nieuwe investeringsplan heeft geschrapt. Ik hou wel vast aan mijn engagement van 300.000 euro. Dat bedrag staat nog altijd in de begroting. Maar die 2 miljoen euro is dus verdwenen uit de begroting van de VGC. Nochtans was dat wel de afspraak.

Het project Pieter en Pauwel bestond uit een promotieopdracht voor de realisatie van 7500 vierkante meter aan woningen, waarvan 1300 vierkante meter over te dragen aan de stad Brussel, 50 procent van de rest te verkopen op de vrije markt en 50 procent te verhuren als serviceflat of aanleunwoningen. Het gaat dan om 30 à 40 wooneenheden. Er was in een bescheiden gemeenschapscentrum voorzien, een klein dienstencentrum en dagcentrum en een bescheiden bibliotheek, op terreinen van de stad Brussel.

Wegens de gewijzigde budgettaire situatie van de Vlaamse overheid heb ik aan de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) gevraagd over de realisatie ervan een onafhankelijk advies te geven. Ik neem aan dat u ervan uitgaat dat de PMV in staat is om onafhankelijke, gefundeerde adviezen te geven. Uit dat advies bleek dat er grote risico's waren op het vlak van bevoegdheid – de Vlaamse overheid heeft eigenlijk geen bevoegdheid op het vlak van wonen –, op het vlak van financiële haalbaarheid – onderschatting van de kosten en overschatting van de baten –, én op het vlak van de opvolging en monitoring van het project door de administratie.

Ik heb dan aan het kabinet van VGC-collegelid Grouwels gevraagd of zij bereid waren om het project te trekken. Het antwoord was dat ze noch de mankracht noch de kennis hebben om het project over te nemen. Ik begrijp dat ook. Toen ik nog als collegelid bevoegd was, heb ik gezegd dat de VGC dat niet moet doen. Zij kiezen dus dezelfde lijn als ik destijds. Ik verander ook helemaal niet van mening. Als collegelid bevoegd voor de gemeenschapscentra ben ik ermee akkoord gegaan omdat het risico toen bij de Vlaamse Gemeenschap lag. Op het moment dat het project startte, had de Vlaamse Gemeenschap voldoende financiële buffers voor dit soort risico's. Ondertussen is de wereld veranderd en zijn de buffers voor de financiële risico's niet meer voorhanden. Als verantwoordelijk Vlaams minister moet ik dan ook zeggen dat men moet opletten.

In de beslissing van de stad Brussel stond overigens opgenomen dat er bij de verkoop of verhuring wordt gestreefd naar een demografisch evenwicht en dat er geen onderscheid zal worden gemaakt naar afkomst of cultuur, en dat er geen controle zal worden uitgevoerd naar voldoende kennis van de landstalen. Dat betekent met andere woorden dat het niet zozeer ging om een Nederlandstalig zorgproject, maar om een Brussels project, dat openstond voor Nederlandstalige senioren. Ik vond het dan ook logisch dat de stad Brussel beter bouwheer is voor de bouw van die woningen, maar ook dat de Vlaamse Gemeenschap en Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de realisatie van het gemeenschapscentrum, dienstencentrum, dagcentrum en de bibliotheek zouden moeten instaan. In die zin hebben we ook aan de stad Brussel gevraagd om het project opnieuw te bekijken, waarbij wellicht de stad Brussel woningen zal bouwen. Overigens is de bouw van een gemeenschaps- en dienstencentrum de corebusiness van de VGC, en niet zozeer van de Vlaamse Gemeenschap. Daarvoor wil ik die 300.000 euro nog altijd geven.

Samengevat, ik stel vast dat alle financiële engagements van de Vlaamse Gemeenschap in dit dossier onverminderd blijven gelden. Dat is niet het geval bij de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Ik hoop dat ze nog van mening verandert.

Mijn engagement en mijn voorzichtigheid uit het verleden liggen in het verlengde van mijn beslissing die ik vandaag nam.

Ik denk dat Open Vld er niet tegen is dat we in Muntpunt, in het Huis van het Nederlands, in het Kenniscentrum Woonzorg, of in bredeschoolinfrastructuur investeren. Als we dat allemaal doen, dan is het Brusselfonds op.

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel: Minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Het is inderdaad zo dat je je geld maar één keer kunt uitgeven. Uw voorganger had daar misschien ook eens aan moeten denken.

Minister Pascal Smet: Toen was de financiële situatie anders.

Mevrouw Ann Brusseeel: Je moet als een goede huisvader de verschillende budgetten beheren. Je moet niet altijd alles op het scherp van de snee berekenen. Het is ook duidelijk. Als ik de begroting van de VGC en het investeringsplan 2005-2010 bekijk, dan zie ik dat die 2 miljoen euro in een kolom stond voor werken die gepland worden en niet in de andere kolom voor de budgetten die vastgelegd zijn voor de werven die effectief zouden worden gerealiseerd.

Minister Pascal Smet: Voor 2010? Het is altijd voor na 2010 gepland, dus kon het voor dat plan nog niet in de andere kolom geplaatst worden. Dat zou onlogisch zijn geweest.

Mevrouw Ann Brusseeel: Het staat erin.

Minister Pascal Smet: Er is toen een onderscheid gemaakt tussen projecten die voor 2010 zouden worden gerealiseerd en projecten voor na 2010. In het investeringsplan van de VGC voor 2010-2015 werd het geschrapt.

Mevrouw Ann Brusseeel: Het staat on hold.

Minister Pascal Smet: Ik ben blij dat te horen.

Mevrouw Ann Brusseeel: Ik kan uw collega De Lille heel goed begrijpen, want het werd toen besproken en beloofd. Ik kan nog aannemen dat u een beetje onder druk werd gezet door uw toenmalige collega – ik zal niet zeggen vriend – Anciaux.

Minister Pascal Smet: U gaat weer uit van veronderstellingen, dat doet Open Vld toch graag.

Mevrouw Ann Brusseeel: Ja, wij zijn stouteriken.

Het is aangekondigd. Er werd een wedstrijd gelanceerd. De architecten zijn erin gevlogen en nu is er discussie over die 2 miljoen euro, maar het stond in de sterren geschreven dat die discussie er zou zijn. Er was toen eigenlijk geen geld voor.

Minister Pascal Smet: Er was wel geld voor.

Mevrouw Ann Brusseel: Waarom is het dan geschrapt? De reden waarom er nu discussie is, is dat er toen geen geld was bij de VGC. Nu speelt u zagezegd wel uw ‘impulsrol’ met het Vlaams Brusselfonds, maar blijkbaar is dat niet voldoende. Er worden nu een heleboel zaken opnieuw ter discussie gesteld.

Het is nooit slecht om terug te komen op bepaalde beslissingen of op aankondigingen of op beloften als die financieel niet haalbaar blijken of als ze toen niet genoeg gefundeerd waren. Ik kan uw invalshoek best begrijpen, maar ik kan ook de desillusie van de architecten en van het Kenniscentrum Ouderenzorg begrijpen. Wat heeft men gedaan? Kort voor de verkiezingen – en we zijn soms allemaal in dat bedje ziek –, heeft men een mooi project beloofd waar de een al meer van droomde dan de andere en waarvan de VGC al kon zien dat het krap zou zijn.

Dat baart mij zorgen, en daarom stel ik deze vraag. Ik kan best begrijpen dat het een vervelende vraag is. Het is absoluut een vervelende vraag, want er is geen antwoord op.

Minister Pascal Smet: Zie ik er verveeld uit? Ik ben zo ontspannen.

Mevrouw Ann Brusseel: Misschien vindt u het niet vervelend, maar ik vind het wel vervelend. Het gaat over geld van de belastingbetaler. Het gaat over zaken die aangekondigd zijn, die niet gerealiseerd worden en waarvoor mensen al aan de slag zijn gegaan. Dan komt men op zijn stappen terug en zegt men: “Is dat wel voor Vlaanderen? Is dat wel voor de VGC? Eigenlijk is het voor Brussel.”

U zegt dat de wereld verandert. Als de wereld verandert, dan moeten we misschien minder gaan beloven aan de mensen als het budget op dat moment niet echt kan worden vastgelegd. Daarover zult u het toch met mij eens zijn?

En dan zegt men plots dat, aangezien de kennis van het Nederlands geen vereiste is in heel dat project en het openstaat voor iedereen, eigenlijk de stad Brussel het zou moeten trekken. Dat kon men toch ook al eens op voorhand gezegd hebben.

Daarom doe ik hier mijn beklag. Als jullie dat niet vervelend vinden, dan is dat fijn, maar ik vind het spijtig dat het in de soep draait. Ik hoop dat er alsnog een oplossing kan worden gevonden.

Nu het goede nieuws. Ik ben zeer tevreden over het Brusselfonds en dat het aangewend wordt voor zaken die absoluut nodig zijn en dat het complementair werkt met projecten van de VGC. Ik ben zeer blij dat u dat doet. Ik ben ontzettend tevreden over de werking van het Huis van het Nederlands, over de hoofdstedelijke bibliotheek, over de brede school. Het is niet mijn bedoeling om hier alles en nog wat in vraag te stellen, maar ik had graag gehad – en misschien kan er nog eens over gepraat worden met de heer Anciaux – dat het project er kwam.

Minister Pascal Smet: Het is heel simpel. De stad Brussel gaat de woningen bouwen en ik hoop dat we met de VGC, het gemeenschapscentrum en het dienstencentrum kunnen bouwen. Zo simpel zal dat zijn.

Mevrouw Ann Brusseel: Hebt u daar al een tijdspad voor?

Minister Pascal Smet: Dat zal de komende weken duidelijk worden.

Mevrouw Mia De Vits: Minister, ik heb gewoon een bijkomende bedenking naar aanleiding van uw antwoord. Ik heb goed genoteerd dat Vlaanderen in de periode 2003-2010 800

miljoen euro aan ouderenvoorzieningen heeft besteed. Ik heb in het VIPA geen enkel dossier voor Brussel teruggevonden.

Ik vraag me af of we de programmatie voor ouderenvoorzieningen en voor thuiszorg niet moeten opentrekken naar Brussel en de Rand. U spreekt ook over een staten-generaal. Moeten we daar ook geen inbreng hebben van Brussel en de Rand? Ik vind dat het geen verschil uitmaakt voor een oudere uit Sint-Agatha-Berchem of hij bediend wordt door een Nederlandstalige thuiszorgdienst of door een andere. Ik vind dat we het hele zorgaanbod eens zouden moeten bekijken vanuit het standpunt van wie zorg nodig heeft en vanuit de mobiliteit van de persoon.

Minister Pascal Smet: Mevrouw De Vits, ik deel uw bedenking. Ik zal de cijfers aan minister Vandeurzen vragen. Ik heb gevraagd om de cijfers sowieso te verifiëren. Het is de bedoeling om met minister Vandeurzen en mevrouw Grouwels na te gaan hoe we aan de zorgnood van mensen – niet zozeer in bakstenen – tegemoet kunnen komen. Dat is het uitgangspunt.

De heer Paul Delva: Minister, ik heb nog een paar bijkomende bedenkingen.

Ik denk dat de staten-generaal met de drie ministers een zeer goed initiatief is. Ik ben blij dat die er komt. Het gaat natuurlijk niet alleen over bakstenen, maar af en toe is een baksteen ook wel nuttig en nodig. Net zoals het voor scholen belangrijk is dat er goede gebouwen zijn, is dat ook voor de zorgsector belangrijk.

In het project van Heembeek zou alles er nog kunnen komen. U hebt contacten met de stad Brussel. Hoe concreet zijn die? Het is natuurlijk een moeilijk dossier, maar een prachtig project. Ik begrijp dat er moeilijkheden zijn. Ik hoop dat het er zal komen. De stad wordt nu mee in het bad getrokken. Hoe zien ze dat?

Minister Pascal Smet: Ik verwacht op heel korte termijn een voorstel van de stad Brussel. Ik heb de schepen maandag nog gezien in de gemeenteraad van de stad Brussel en het voorstel is op komst. Maar het zal wellicht op de lijnen zijn dat de stad de woningen zal bouwen en dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie op het terrein een gemeenschapscentrum of dienstencentrum zal bouwen. We zullen dus naar een taakverdeling gaan.

De heer Paul Delva: Wat gebeurt met de 300.000 euro die gereserveerd waren?

Minister Pascal Smet: Dat bedrag blijft geblokkeerd voor het project voor gemeenschapscentrum of dienstencentrum, en dat zal daar ook aan worden besteed.

De heer Paul Delva: Voor Heembeek?

Minister Pascal Smet: Ja, voor Heembeek.

De heer Paul Delva: Mijn laatste vraag sluit wat aan bij wat mevrouw De Vits vroeg. U stelde daar een reusachtig bedrag van 800 miljoen euro sinds 2003 en voor Brussel 0. Wat wilt dat zeggen wat het VIPA betreft? Is dat een probleem? Ik probeer te begrijpen wat daar gebeurt.

Minister Pascal Smet: Er wordt in de concrete projecten van het VIPA-fonds blijkbaar niet geïnvesteerd in Brussel. Ik vind dat merkwaardig, omdat het net vanuit dat fonds zou moeten gebeuren. Ik heb gevraagd of men wil nakijken of die cijfers kloppen. Ik heb ze u nu meegegeven, omdat we hier een goede relatie hebben. Maar ik moet ze nog verifiëren. We zullen aan minister Vandeurzen vragen of het inderdaad klopt, hoe dat komt en hoe we dat naar de staten-generaal kunnen meenemen zodat dat in de toekomst gewijzigd wordt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■